

Vastus lapsevanemate pöördumisele

Täna lapsevanemaid pöördumise eest! Teie huvi koolielu vastu näitab, et Avinurme Gümnaasium ja siin toimuv on meie kogukonnale oluline. Märkamine ja tagasiside – nii positiivne kui ka probleemkohti puudutav – on alati oodatud ja vajalik.

Oma pöördumises soovisite paremat selgust kujunenud olukorra kohta ning väljendasite soovi õpetaja Lii Karro jätkamise osas.

Muusikaõpetaja esitas lahkumisavalduse põhjusel, et ta ei näinud enam võimalust jätkata koostööd keerukuste osas kooliväliste tegevuste korraldamisel (nt ürituste ettevalmistamine, kontserdid jt). Tegemist ei olnud erimeelsustega õppetöö sisulises pooles.

Kas olukorda oleks saanud vältida või mis üldse viib õpetaja sellise äärmusliku otsuseni? Tagantjärele võib öelda, et tõenäoliselt oleks – tingimusel, et erinevate osapoolte sammud ja kokkulepped oleksid olnud varasemas faasis selgemad, läbimõeldumad ja paremini juhitud. Paraku eskaleeruvad arusaamatused kiiresti, kui kommunikatsioon nõrgeneb või kui rollid ja vastutusalad pole kõigile ühtviisi mõistetavad. Seega on kommunikatsioon oluline tööriist, mida tulevikus kindlasti paremini kasutada tuleb.

Iga kollektiiv koosneb inimestest, kellel on erinevad tugevused, kogemused, isikuomadused ja tööstiilid. Mõnikord on ametist lähtuvalt kokkupuude ja koostöö vajalikkus väiksem, teinekord möödapääsmatu. Kõiges ei olda alati ühel meelel, ent sujuv koostöö eeldab ka usaldust, et kokkulepped püsivad ning iga osapool saab tegutseda rollis, mis vastab tema pädevusele ja võimalustele. Kui usaldus kaob või tekib tunne, et ühine eesmärk ei ole enam saavutatav, on paraku konfliktid ja lahkumised kerged tekkima.

Üks, mida ma siinkohal hoolekogu juhina juhtkonnale soovitan on kriitilise pilguga üle vaadata, kes mingites olukordades millegi eest vastutab, mida kavandab ja juhib – need rollid peaksid olema selged ja vastama nii selle inimese kogemusele kui ka võimetele. Keeruline on juhtida, otsustada ja vastutada olukordades, mis ei vasta veel tänastele oskustele ja võimetele. Tõsine väljakutse on koordineerida sündmusi, mille ülesehituse ja/või läbiviimise nägemuse kujundab keegi teine, eriti kui see ei kattu enda ettekujutusega või veelgi enam – kui puudub usk, et asi sel viisil üldse õnnestuda saab.

Olen nõus pöördumises mainituga, et lapsed ei õpi Avinurme Gümnaasiumis sellepärast, et valikud puuduvad. Samas julgen ka öelda, et meil on palju pühendunud ja kvalifitseeritud õpetajaid - ilmselt võib ka siinkohal öelda, mitte selle pärast, et see oleks nende ainus valik vaid soovist, et seda kooli hoida. Ka puuduvate õpetajate leidmisega tegeletakse aktiivselt ja parimal võimalikul moel. Kas kõik valikud on olnud ideaalsed? Võimalik, et mitte alati, kuid kindlasti parimad antud olukorras.

Nagu igas organisatsioonis, nii võib ka koolis ette tulla pingeid ja arusaamatusi. Sama siin – on olnud varem ja tõenäoliselt tuleb ka tulevikus. Loeb see, milliseid õppetunde neist kaasa võetakse ning kuidas ollakse valmis tulevikus sarnaseid olukordi ennetama. Loodan siiralt, et edaspidi lahendatakse probleemid varasemas faasis – rääkides, kuulates ja vajadusel kaasates neutraalseid osapooli, kolleege, soovi ja vajaduse korral ka hoolekogu.

Olen suhelnud nii õpetaja kui direktoriga, uurides võimalikke lahendusi ja kompromisse, pakkunud neid ka ise. Kaasasin kolmanda osapoolena vilistlase, Lastevanemate Liidu

konfliktinõustaja Aivar Halleri, kellel on suur kogemus sarnaste olukordade leevendamisel erinevates asutustes, k.a. koolides. Paraku oli siinne situatsioon juba tehtud sammude tõttu jõudnud punkti, kus otsused on langetatud ja tagasiteed ei ole.

Täna on lahkumisavaldusele järgnenud tegevused viinud punkti, kus avaldus on vastu võetud, mis tähendab, et muusikaõpetaja tööleping lõppeb 27.11.2025.a töötaja soovil.

Tehniliselt võttes ei saa öelda, et juhtkond midagi valesti tegi. Inimlikult ja emotsionaalsel tasandil – alati sooviks, et selliseid olukordi ei tekiks või need siis osapooli rahuldava lahenduse leiaksid. Saan aru mõlemast poolest – nii ootustest kui ka valitud vahenditest. Kahjuks on see üks neist keerulistest olukordadest, kus häid lahendusi enam ei ole.

Nagu ütlesin ka hoolekogu koosolekul, siis tegemist on pühendunud õpetajaga, kelle panus laste muusikalisse haridusse on olnud väga professionaalne, mitmekülgne ja järjepidev. Ma usun, et me kõik tundsume kevadel uhkust saades teada, et Avinurme Gümnaasiumi kolm koori on saanud suvisele laulupeole – see ei olnud kerge ülesanne ei õpetajale ega õpilastele, aga koos harjutades ja pingutades seda suudeti! Seda kahetsusväärsem on nii olukord kui lõpplahendus.

Lõpetuseks tahan rõhutada, et oleme kõik inimesed – juhid, õpetajad, lapsevanemad –, kes võivad vahel eksida, reageerida üle või jääda liiga hiljaks. Oluline on soov õppida, mõista ning üksteist toetada – nii jõuame kaugemale kui siunates, kirudes ja vimma pidades. Samas ei tohiks unustada minevikus tehtud vigu – mitte etteheitmiseks vaid tulevikus paremate valikute tegemise eesmärgil. Vaid koostöös saame tagada, et Avinurme Gümnaasium püsib ja areneb, ning meie lapsed saavad turvaliselt ja rõõmuga kasvada ja õppida.

Mõistmist ja koostöövalmidust soovides,
Marge Pärn
Avinurme Gümnaasiumi hoolekogu esinaine

25.11.2025